

[Frank Jensen]

Det er ikke, fordi jeg har ønske om at forlænge denne fredagsdebat ret meget længere, men blot et spørgsmål til fru Eva Møller fra os, der ikke sidder med ved forhandlingerne omkring finansloven.

Fru Eva Møller sagde om de 6.000 ekstra pladser, som var nævnt i finansloven, at der også var lagt op til, hvordan de skulle finansieres. Det er ikke muligt for os at se, hvordan det skal ske, ud fra det finanslovsforslag, som er til behandling, men det kan være, fru Eva Møller kan redegøre for, hvordan regeringen vil finansiere de 6.000 ekstra pladser.

(Kort bemærkning).

Eva Møller (KF):

Jeg skal til oplysning for hr. Frank Jensen sige, at jeg sidder heller ikke med ved de tætte forhandlinger omkring finansloven, heller ikke engang ved de mere udstrakte forhandlinger.

Men vi har tilkendegivet fra regeringens side, at vi er indstillet på at skaffe pengene ved omstruktureringer inden for undervisningsministerens område. Vi har her specielt peget på de to områder, der hedder folkeskoleområdet og Statens Uddannelsesstøtte, men har sagt, at vi også er åbne over for andre områder inden for Undervisningsministeriet.

I øvrigt vil jeg gerne se på finansloven som et samlet hele, så alle, der vil være med til at skabe et forlig, et flertal omkring finansloven, kan få indflydelse på, hvor pengene skal skaffes fra. Vi har med vilje ikke på forhånd lagt os fast på nogen ultimative løsninger for ikke at afskære nogen forligsmuligheder.

(Kort bemærkning).

Rahbæk Møller (SF):

Først vil jeg lige knytte et par bemærkninger til ministerens tale, for det forekom mig, at nålen var røget i den forkerte rille.

Ministeren talte om, at vi ikke vidste, at der var en verden uden for universiteterne og seminarierne. Det var åbenbart ikke gået op for ministeren, at denne debat handler om de videregående og de faglige uddannelser. Det er rigtigt, at der er en række mellemuddannelser, som vi ikke har taget med, og det skyldes selvfølgelig, at der ikke er indlysende kapacitetsproblemer på disse uddannelser. De store kapacitetsproblemer ligger andre steder, nemlig

på praktikpladser og videregående uddannelser.

Så vil jeg sige, at der er mange grunde til ikke at være stolt af at være dansk i disse år – og den vigtigste er ikke, at landsholdet lige har tabt en fodboldkamp. Men en af de vigtigste er, at der er titusinder af unge, der ikke kan få en uddannelse, og det er bedrøveligt af mange grunde. Det sker samtidig med, at der mangler uddannede mange steder, samtidig med, at vi ved, at de mange voksne, der aldrig har fået en erhvervsuddannelse, bliver klemt ud af arbejdsmarkedet i stort omfang i disse og de kommende år. Det sker samtidig med, at vi ved, at de små årgange er undervejs, og at vi om nogle få år vil have svært ved at fylde uddannelsespladserne, og det sker samtidig med, at vi ved, at vi i de kommende år vil opleve paradoksproblemer inden for næsten alle områder, fordi vi kommer til at mangle uddannede.

Derfor burde vi selvfølgelig sikre de mennesker, der er klar til at tage en uddannelse, en uddannelsesplads. Det er det, forslaget går ud på, og jeg skal straks sige, at der er jo sket noget, siden forslaget blev fremsat. Der er sluttet et forlig om praktikpladser, og det er jo godt nok, at der skaffes de 7.000 pladser. Der er to problemer i det: det ene er, at de 7.000 næppe opfylder behovet, det andet er, at så vidt vi er orienteret, er der kun finansiering indtil udgangen af 1989, og det står helt uklart, hvad der skal ske efter nytår.

På de videregående uddannelser er der sket det, at statsministeren i åbningstalen annoncerede 11.000 nye uddannelsespladser, og lad mig straks sige, at jeg ønsker ikke at diskutere, om det rigtige tal er de 11.000, statsministeren sagde, de 14.000, der står i forslaget, eller de 12.000, som undervisningsministeren sagde. Det væsentlige er, at der bliver skabt et antal uddannelsespladser i den størrelsesorden. Om det ene eller det andet tal er rigtigt, det er mindre væsentligt.

Og der er jo det problem, at vi slet ikke har set de uddannelsespladser. Selv om det stod i åbningstalen, har vi ikke set noget om, hvad der faktisk skal ske. Jeg forstår, at regeringen har et finansieringsproblem, fordi det er tanken, at pengene skal skaffes ved nedskæring inden for andre dele af uddannelsessystemet. Der må jeg straks sige, at det er ikke vores opfattelse. Vi mener, at der er behov for at udvide det samle-